

נעה שלנו

מאז ומתמיד היית מיוחדת.. היית הסנדוויץ' שלנו. שלש בנות ואחת לא דומה לשנייה בשום דבר. היית חכמה אך לא בא לך ללמוד. בתעודות כתבו המורים לא ממצה את יכולתה. אבל כשלמדת תקשורת, רפואה אלטרנטיבית ודולה היית מאושרת! עזרת להרבה אנשים! באו מרחוק אלייך .

הנתינה שלך הייתה אין סופית. בעיקר לאלה שחשבת אותם לחלשים. בגיל ארבע בגן, יום שישי הבנות לבשו חצאית ואורית לא רצתה. ניר אמר שהוא רוצה, המטפלת אמרה שבנים לא לובשים חצאית. ניר בכה, נעה הורידה את החצאית שלה, נתנה לניר ואמרה לו לא לבכות.

סביב גיל 14 נעה פגשה בברכות הדגים, זוג בדואים ששמרו על הבריכות. בהמשך, הביאה להם נעה אוכל מחדר האכל, הם אמרו לה שיש לה לב טוב היא כמו בת בשבילם. נעה אהבה אותם. לימים, כשנעה הקימה ספא בוורד הגליל, חפשה רפד טוב שיתפור לה מזרונים וכריות לאולם הספה. המליצו לה על חליל מחצור. כשנעה יצרה קשר אתו, תוך כדי שיחה בחנות שלו, התברר שאותם שומרי הברכות היו הוריו של חליל. התחבקו, ומאז קראו לעצמם אח ואחות... והמשיכו את הקשר בפייסבוק.

נעה נסעה מדי פעם עם הילדים לוואדי חמאם, שם גרים התושבים שהיו פעם באבסייה, קיבלו אותה מאוד יפה ובהתרגשות. הסבתא הייתה במיטה.. נעה שאלה למה היא שוכבת.. ועשתה לה טיפול . מאז, נעה הייתה בשבילם רופא. כל פעם שבאה לשם... היו חולים שחיכו לה. פניה זרחו כשסיפרה לנו .

נעה הייתה שייכת ל"נשים למען השלום". היו לה הרבה חברות ערביות, ומאוד העריכה אותם.

בחופשות הייתה יורדת עם גל וניתאי לסיני. גם שם הקשרים התחזקו משנה לשנה. היה שם סאלח בעל המאהל שמאוד העריך את נעה. בבקר, ניתאי היה קם והולך לסאלח שעשה לו חביתה ושוקו. לפני שנעה ירדה לסיני, שאלה את סאלח אם הוא זקוק למשהו מהארץ. פעם רצה סנדלי קיבוץ, פעם מסחטה לא חשמלית לתפוזים. כל פעם שנעה נסעה לשם, הביאה שתי קופסאות של קרמבו, לילדים שעברו לידם ומכרו את מרכולתם. זאת נעה!!

טרמפיסטים חיילים לא תשאיר בדרך! כך אספה פעם את נאדר שאימצה כמעט לבן. היא ליוותה אותו עם עצות טובות, וכשהתחתן, השתתפה בחתונתו, עם ילדיה.

טיפלה בדני ובי, שזאת גאווה לכל הורה. מבריאות ועד גינה. לפעמים באה לה קריזה לעבוד בגינה, כשעוד לא הייתה לה משלה, שעה, והגינה הבריקה.

החלום שלה... הבית העגול והכחול. כשהגיע הזמן, הייתה כמו נמלה.. רצה ממקום למקום.. משגיחה שהכול יהיה כמו שצריך. התווספו מכונת בטון, אמבטיות מכל מיני גדלים, לבוץ ואדמה. נעה מאד אהבה לעבוד בבוץ לצפוי קירות המחסן ובתוך הבית, קמין עצים, נעה פיסלה פסלון של "שומרת האש" על התנור. זאת נעה! ידעה בדיוק מה היא רצתה, בשליטה מוחלטת.

הגינה, בריכת הדגים, לחקלאות המיוחדת שלה לגידול ירקות ותותים.

היא הייתה ג'דה.. מקדחה, פטיש, מסור ושאר הכלים לא היו זרים לה, לאט לאט הבית גדל, ואז הבנו מה שהיא הסבירה לנו.

היא התחילה לצייר על הרצפה, הערכנו והתלהבנו. ועוד ציורים במטבח, בארונות, התנור חימום המיוחד שמחמם מתחת לספה, הרעיון להכניס אור לבית דרך בקבוקים הפוכים, ואיך שהתרוצצה בבתי קפה בגומא שישמרו לה בקבוקים מיוחדים. כל פעם גילינו אצלך כישרונות חדשים.

הקשר שלך עם חברים מהעולם ומהארץ היה בלתי מובן... כל כך הרבה שנים!!! נתגעגע לסיפורים שלך כשבילית בבניאס עם הכלבה שלך, איך סיפרת לנו בהתלהבות על הברווז הסיני הצבעוני שמסתובב מול הכוך המוצל שלך ועוקבת אחריו, ואיזה קולות של צפרים חדשים שמעת.

ומי תיאר לעצמו שלא תספיקי ליהנות מהבית כשהסרטן היכה בך.

מאוד מעריכים באיזה כוחות סחבת את עצמך, עם כאבים.

חינכת ילדים נתת להם את כולך, והחזירו לך ימים ולילות לשמור עליך!

בהדרכתה של אור שינדלר, הנאמנה לך והמדהימה, גל וניתאי התבגרו בכמה שנים.

את לוקחת איתך המון אהבה מאתנו... מאחלים לך הרבה שלוה.

וזכרי, תחסרי לנו בעצות, בארגון, בעזרה ובקפיצות שלך הביתה.

יהי זכרך ברוך

אמא ואבא